

10. Euskal Herriko iberierazko testuak baztertzea?

Josu Naberan

Josu Naberan Zamorako espetxean giltzapetutako apaiza izan da, euskara irakaslea, itzultzailea (batez ere Hobbes, Hume, Herodoto, Tuzidides) eta euskeraren jatorriari buruzko ikerlaria, baita iberiar hizkuntzari buruzkoa ere. Euskeraren jatorriari buruz *Hitzen koba* lana argitaratu zuen. Baita etnografiari buruz ere: *La vuelta de Sugaar eta Antzinako euskaldunen ilargi-egutegia* eta 2020an iberierari buruz argitaratu zuen bere lehen lana, *Euskera dantzara-EI ibérico según el euskera*.

a) Iberierazko grafiaz idatzitako euskal testua

Nafarroan, antzinako Andelo hiriguneko etxe printzipal baten zoruan nonbait, idazkera iberikoz sinaturiko mosaiko eder bat aurkitu zuten 1993an. Eta duela bi urte, adituek Aramaion egindako bileran, Javier Velaza irakasleak mosaikoaren barreneko testu hori euskararen bidez besterik ezin interpreta daitekeela esan zuen. Hona hemen karaktere iberikoz idatzitako testua egungo letretara aldatuta: “LIKINE ABULORAUNE EKIEEN BILBILIARS”

Adituek, Berrian idatzi zutenez, zalantza handiak dituzte testu horren euskara izaeraz. Ondo egiten dute zalantza izateaz, baina jartzen duten sakoneko arrazoiak ez nau batere konbentzitzen. “Andeloko euskaldunek ez zekitela euren hizkuntza idazten eta irakurtzen, (...) euskaldunek ez zutelako euren hizkuntza idatzi.” Aurreiritzia deritzot. Nire ustez, testu honek nahiko argi erakusten du orduko euskaldunak, latinez idatzi aurretik, idazkera iberikoz ere baliatu zirela. Eta oraingoz ez naiz sakonago sartuko “iberiera” eta “euskara” hizkuntza berbera zirela esanez, eta beste testu “iberiar” batzuk ere irakurri dituztela euskararen bidez argudiatuz. Aipatu testuari berari atxikiko natzaio soil-soilik eta, beste ezer baino lehen, nire irakurketa proposatuko dut:

LIKINE BILBILIARS EKIEEN ABULORAUNE, hots,

likine bilbilistarrak (Bibilisko mosaiko-egileak) *egindako abu-loraunea* (mortairu-loraunea)

Likine bilbilistarrak egindako mortairuzko loraunea.

b) Irakurketa honen arrazoiak

a) Perpausaren ordena zertxobait aldatze horren arrazoa (*bilbiliars* atzetik aurrerantz mugitzea, alegia), euskal perpausak duen latinezko *hiperbaton* deitutako formaren eragina bere ordena arruntera ekartzea litzateke. Izan ere, testu hau K.a. 150. urtekoa da (gogoratu Liriako ontziko zaldizkoarena latina sortu aurrekoa dela, eta idazkera tartesikoz idatzia; Andelokoa, berriz, Levantealdeko idazkeraz).

b) *Likine*, egilearen ustezko izena, bere lanbidetik letorkio, hargin(e), okin(e) eta beste hainbat ofiziotan gertatzen den bezala. R.M. Azkuek honela definitzen du “lika”: toda materia pegajosa en general; toute matière visqueuse ou gluante, en général. Mosaikoa horixe duzu bete-betean: elkarri eta zoruari itsatsitako ekai zatien multzoa. Mosaiko-egilea, berriz, *likine*.

c) *Bibilis*, Calatayud hiriaren antzinako izena da, nire ustez euskarazkoa hau ere, eta ez “erromatarrek ezarria”, *bilb-ili (hiri bildua) osagaiekin. Bilbiliars-en “s” itsatsi horri dagokionez, egokitze fonetikoa izan daiteke: “bilbilisar” hots zailagoa gertatzean, SAR hori ARS bilakatu eta “bilbiliars” esatea, alegia. Ez dakit latinaren eraginez ala berezko fonetikaren legez.

d) *Ekien*, Javier Velaza, Bartzelonako Unibertsitateko irakasleak uste duen bezala, aditza litzateke, ekintza bukatua adierazten duen adizkia, zehazki. “Ekien” aditz hori antzinakoa da, “egin” aditz modernoaren aurrekaria: *ekai-eiñ-en*.

e) *Abuloraune* hitza daukagu azkenez. “Loraune” hitza argi dagoela uste dut. Gure “lorategia” da, egungo hitzak baino zehaztasun bikainagoz adierazita. Eta *abu*? Berriro joko dut Azkue jaunarengana. “ABU (B, arc), mortero; mortier”. Mortairua, beraz. Mortairuzko loraunea. *Likine bilbilistarrak egindako mortairuzko loraunea*. Horixe ikusten baita, hain zuzen ere, K.a. 150 urteko 2,50 metro luzerako mosaikoan: labirinto estiloko loraune horietariko bat, lehenago Knossososen eta oraintsuago Versaillesen egiten zituzten modukoa. Iruñeko Museoa ikustea besterik ez zaigu falta, eta benetan merezi du: euskarazko testua artelan eder baten oinean... eta letra iberikoz idatzita Iruñean, garai hartan euskara egiten zen lekuan!

Kontuan hartzekoa da, *Andelos* hiri-goieneko euskaldun haiek ere eleaniztunak zirela, ze, euskeraz gain, iberiera eta latina ere bazekiten gutxienez. Montor hara bagoaz, lehenbizi ikusiko duguna zera da: hango lehen geruza hiri erromatar txit modernoa zela, kale urbanizatu eta bainu termalekin, luxuzko etxe-lekuekin, uren kanalizazioarekin (ur-depositua ere hantxe goiengan zeukaten kilometro batera-edo...); hortaz hiri garrantzitsua eta estrategikoa zan, bailara osoa begi-bistaz menderatzen zuen tontor-gunea.

Erraza da orduan gure esapide Andelosko horren esanahia: “*likine bilbilistarrak eginiko lore-gune mosaikoa*”. Argi datza “zalantzarik” gabe, baldin era testu hori latin kutsuko hitzordena horretaz (diéresia) askatuz gero.

Beraz, batetik, hor ez datza aditz ergatiborik, garai hartan ezinezkoa zena, hizkuntzalari ofiziozkoen arabera, zeren “ergatiboa” (subjektu aktiboa) V. edo VI. mendean sortu baitzen lehenaldiz; horregatik, Iruña-Veleian ere ez da ageri ergatiborik, nahiz eta horren ibili diren, hura faltsutzat jotzeko argumentu bila.

c) Ondorioak

1.- Iruña Veleiatik hasita, kasu horretan ofizioko hizkuntzalariak maila eskasa erakutsi dute; zeren batetik, ez baitago inolako arrazoirik hura faltsutzat jotzeko: ez da ageri ergatiborik, eta “-a artikulua” deritzotena ez da existitzen, edota betidanik existitu da (-18.000 urtetik honantz). Auzi hau garrantzizkoa dugu, zeren “-a artikulua” hori jarri baita aitzakiatzat Veleiako aztarnategia barriro “lurperatzeko”; izan ere, Veleiako teilatxoan ganean *polita*, *Veleia*, *duinos...* eta horrelako besteren bat idatzita ageri direnak ez baitira “-a artikulua” solte bat edota “ergatibo” bat, hurrenez hurren.

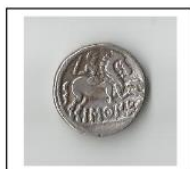
Veleia baino 200 urte lehenago ageri da *Ibarra* eta besteren bat Akitaniako esteletan, edota *Veleia* herri bat Italiako Toscanan. Beraz, Veleiako aztarnategian ageri den “*polita*” hitza adibidez, ez da hizkuntzalariok deritzoten “a-artikulu solte fantasma” bat, baizik desinentzia bat, -a itsasia edo organikoa deitatzeko dena, kasu honetan *-ita* desinentzia ezaguna (chiquita, neskatxa...). Halako hainbat desinentzia-berbak dare euskeraz, berba *itsatsi* edo *organiko* delakoak, banaezinak betiere: *era* (modua, manera), *-eria* (taldea, gizateria, zaldieria), *ara* (lurraldea, Amara), *-aria* (fruituarria, madaria) amaiera dutenak, eta halako hainbat, banaezin direnak.

Bazekiat, jakin, Veleiako aztarnategia suntsitzea beste arrazoi batzuegatik izan dela (arrazoi politiko, erlijioso (Vaticanoa) eta ekonomiko/estrategikoengatik (UPV) izan dela..., baina hizkuntz hipotesia erratu hori jarri da aitzakiatzat, eta hori ezin du jasan EHak. Ezin beharko genuke jasan, daukagun altxor-ondare handiena izanik Iruña-Veleiakoa.

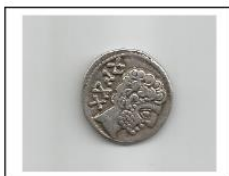
2.- Irulegiko ESKU gaineko testuaz ere gertatu den moduan, hizkuntzalarien arteko batak edo bestek ezin interpretatu izanak (euskal-iberieraz dagoelako) ez du erran nahi “zalantzarria” dela. Ez da egoki, izan ere, *ezagutzen ez dena ukatzea*, kasu honetan, hartan eta Velaiain gertatu den moduan. Hori, zalantzarria ez dena “zalantzarritzat” jotzea besterik gabe, ez da arrazoizkoa ez etikoa.

3.- Euskerak (euskaldunok), herri eta hizkuntza zapaldua garenez, ez dugu behar beste botere ekonomiko eta politikorik, baina bai, ordea, kultura-botere mardula; eta esango nuke azken hauxe izanen dela nazio gisa eutsi ahal izango diguna etorkizunean. Beraz, ez beza inork eragotzi botere hori, “aitzakiak” edo “ziurgabetasunak” ereinez jendartean. Are gutxiago *adjektibo kalifikatibo* horiek gure hizkuntzaren aurkako eta badaezpadakoen ahotik datozenean.

Txanponak

BA Z KU N E S

BE N KO TA

*entes radice Pyrenaei Aus
etani, dein Vascones”.*

BA R Z KU N E S

KA I Z KA TA

- BENTIAN:

SEKIA

ER KA U I KA

A R S A O S

KA L A KO R I KO Z

ACHURRIS, ALFARO:

Según Ptolomeo, el nombre de La Rioja, se acuña solo

GRACHURRIS

Andelos (Andion)

Texto Ager Vasconum

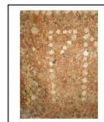
M.Nav.-18

M.Nav.-20

M.Nav.19

CON CONTRASINONES A LA ESCRITURA ETRUSCA

3.- LA SIGNIFICACIÓN

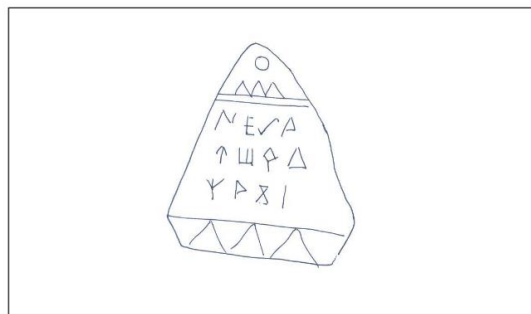
ANÁLISIS SEMÁNTICO: ROTANKUR > JOTANKA-ARI > "LAYAR"

PLOMO IBÉRICO PERTENECIENTE AL "AGER VASCONUM"

ZONA I. 6. IV. QUE HABLA DEL CULTIVO Y CUIDADO DE LA VID:

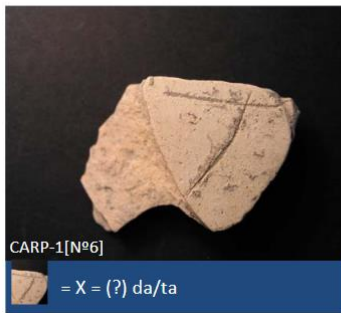
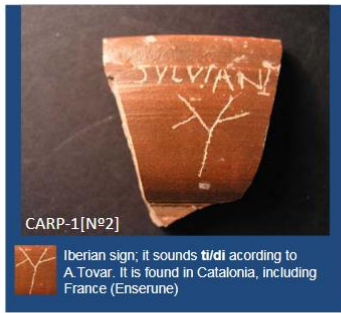

**COLGANTE: CON INSCRICIÓN IBÉRICA
(AGER VASCONUM I. 6. II.) (S.II a.C.):**

Irula-Veleiakoak (Antonio Arnaiz)

Zenbaki iberiarrak

[Zenbaki iberiarrak – Youtube](#)

[Wikipedian](#) honela azaltzen dituzte zenbaki iberiarrak eta egondako eztabaida:

Ibérico	Significado ibérico	Protovasco	Vasco actual y significado
erder / erdi-	"mitad / medio"		erdi "mitad / medio"
ban	" un / uno"	*badV / *bade?	bat "un / uno"
bi / bin	un numeral	biga	bi (antiguo <i>biga</i>) "dos"
irur	un numeral	hirur	hiru(r) "tres"
laur	un numeral	laur	lau(r) cuatro"
borste / bors	un numeral	bortz / *bortzV?	bost (antiguo <i>bortz</i>) "cinco"
sei	un numeral		sei "seis"
sisbi	un numeral?		zazpi "siete"
sorse	un numeral?		zortzi "ocho"
abaf / baí	un numeral	*[h]anbar ?	hamar "diez"
ofkei	un numeral		hogei "veinte"

ría se entienden mejor si se comparan algunos de los compuestos ibéricos con números de morfemas y no son escritos normalmente en vasco):

Compuesto ibérico	Compuesto vasco	Significado en vasco	Análisis en vasco
abañ-ke-bi	hama.bi	"doce"	"10-2"
abañ-ke-borste	hama.bost	"quince"	"10-5"
abañ-sei	hama.sei	"dieciseis"	"10-6"
orkei-irur	hoge.ta.hiru	"veintitrés"	"20 y 3"
orkei-ke-laur	hoge.ta.lau	"veinticuatro"	"20 y 4"
orkei-abañ	hoge.ta.(ha)mar	"treinta"	"20 y 10"
orkei-(a)bañ-ban	hoge.ta.(ha)maika	"treinta y uno"	"20 y 11"

Wikipedia: "Aun así, Orduña no reclama que la relación sea una prueba de relación de parentesco entre ibérico y vasco, sino consecuencia de un préstamo del ibérico al vasco. Por su parte, Ferrer considera que los parecidos detectados podrían ser debidos tanto al parentesco como al préstamo, aunque indica que el préstamo de todo el sistema de numerales es un hecho infrecuente.

(oharra: testu hauek hizkuntzalaritzaren historiara pasatuko dira)

[Lakarra \(2010\)](#) ha rechazado ambas hipótesis: préstamo o relación genética. Los argumentos de Lakarra **se centran prácticamente en exclusiva en el campo de la gramática histórica vasca**, pero también argumenta, siguiendo la hipótesis de [Hoz \(1993\)](#), que el préstamo ya resultaba inverosímil, debido a la extensión limitada y remota del territorio en el sureste de España, donde según esta hipótesis el ibérico se hablaba como primera lengua.

[Hoz \(2011\)](#) considera plausibles los argumentos internos contextuales y combinatorios que permitirían considerar numerales determinadas formas ibéricas. De hecho, en cuanto a los valores concretos, considera válida la equivalencia de ibérico ban con 'uno' y de erder con 'mitad', de acuerdo con las indicaciones léxicas de valor de las monedas, mientras que el resto de equivalencias propuestas no pasarían de hipótesis de trabajo. Respecto de la equivalencia entre los posibles numerales ibéricos y los numerales vascos, está de acuerdo con [Lakarra \(2010\)](#) en que **las formas documentadas en ibérico no encajan con las formas reconstruidas en protovasco**. Finalmente, considera que la mayor dificultad para aceptar esta hipótesis es paradójicamente su extensión y carácter sistemático, ya que de ser correcta conllevaría un parentesco cercano entre ibérico y vasco, lo que debería permitir identificar otros subsistemas tan claros como este, subsistemas que ningún investigador con argumentos lingüísticos razonables ha sido capaz de identificar.

[Orduña Aznar \(2011\)](#) insiste en que los elementos ibéricos propuestos como numerales no sólo son similares a los numerales vascos, sino que se combinan como numerales y aparecen en contextos en los que son esperables numerales, argumentos que [Lakarra \(2010\)](#) no rebate [tampoco [Hoz \(2011\)](#)]. En cuanto a la hipótesis del ibérico como lengua vehicular de De Hoz, Orduña remarca su carácter hipotético, pese a que Lakarra la presenta como un hecho establecido. Los problemas de esta hipótesis han sido recogidos en [Ferrer i Jané \(2013\)](#). Respecto de las dificultades fonéticas indicadas por

Lakarra, Orduña argumenta que **sus propuestas son compatibles con el protovasco de Michelena** que es al que por cronología y por seguridad debe atenerse un iberista, mientras que la hipótesis de reconstrucción interna de Lakarra tiene una cronología imprecisa y un grado de seguridad mucho menor. Finalmente, en contra de su primera opinión favorable al préstamo, concluye que la hipótesis más económica para explicar las coincidencias entre el sistema de numerales ibérico y el el sistema de numerales vasco es la del parentesco genético.

[Villar \(2014\)](#) constata que las coincidencias entre los numerales ibéricos y los numerales vascos son del mismo orden que las documentadas entre las lenguas indoeuropeas y consecuentemente defiende que **la única hipótesis sostenible en este momento es la del parentesco lingüístico entre ibérico y vasco.** Villar considera también que si la reconstrucción del protovasco propuesta en [Lakarra \(2010\)](#) resulta incompatible con la evidencia derivada de los numerales, es necesario corregir la reconstrucción, puesto que como toda reconstrucción es hipotética y perfectible.”

Terminología, fonetika, morfología, sintaxia (Jose O. Piquer Iglesias)

Iberiera	Euskera	Gaztelera
abagi-on	abegi-on	buena acogida al difunto
abar	abar	rama
(a)bia	abia (tu)	partir, salir
agir	agiri	documento, escrito
Aius	Aiun	nombre de persona
ama	ama	madre
anae	ania	hermano
apes	apaiz	sacerdote
aran	haran	valle
argicer	argi-izar	luz de estrellas
arki	argi	luz
aro	harro	hueco
atean	artean	ausente
atin	atean	en la puerta (final)
-atin	adin	edad
aur	haur	niño
ba	bai	si
bai	ibai	río
baiser	baso	bosque
bakatan	baketan	paz
ban(a)	bana	cada uno
bas	basa	barro
batei	batei	bautismo

batu	batu	reunidos
bau	bua, bero	fuego
beles	beltz	negro
beri	berri	nuevo
beti	beti	siempre
bil	bildu	reunir
bilos	biluzi	desnudo
bios	bihotz	corazon
biscar	bizcar	lomo (carne)
biur	bihur, bildu	atadura
borste	bortz	cinco
cenn	zen	difunto
-co	-ko	(sufijo)
dama	damu	arrepentido, apenado
dua	dohain	gracia
duedoarka	deiadarka	gritar, invocar
(e)bagi	ebaki	cortar
(e)gile	egile	creador
ebanen	ibeni	colocar, erigir
egien	egia	verdad
ekiar	eraiki	hacer, dar, construir
ekiar/ekien	egin	hacer
-en	-terminacion posesiva	vascuence actual

ennekes	eneko	nombre propio
erri	herri	pueblo
es	ez	no
eseri	ezarri	colocar
eske	eske	pedir, orar
gandela	gandelo	candela
gis (a)	giza	hombres/mujeres
gu	gure	nuestro
gune	gune	lugar
beriera-Ibero	Euskera	Gaztelera-Castellano
igal	igali	fruto
(i) cer	isar	estrella
il	hil	muerto
-ilhun	iltun	oscuro
ili/iler	iri	ciudad
ilun		ciudad (pompaei-ilun)
isi	isi	silencio
isker	esker	izquierda
ituti	otoiztu	rogar
jakar	zahar	viejo
kai	kai –k(a)i	“cementerio” (figurado) / ribera
kala	kale	calle
kar	kar	“llamas”, ardor
ketu	ketu	ahumado
korta	korta (zeltiberikoa)	campo cerrado
kudur	kudur deisdea	grito de guerra
kue	kua	cuna
la	ia	a punto
lan	lan	trabajo
laur	iaun (jaun)	señor
laur	lau	cuatro
leis (e)	leize	cueva
leri	larri	angustia

leze	leza	caverna, infierno
ligi	lege	ley
mi		posesivo ibérico
min	min	dolor
naba	naba	valle
nabar (prefijo)	naba	pardo, multicolor
nei	nai	voluntad
ni	ni	yo, de mi
no	no	donde
(o) ro	oro	todos
once	ontzi	vasija
onti	ontu	abono
orro	urru	rugido
s(a)ra	sara, sarre	entrada
saka	sakan	hondonada
sakar	zahar	(basura...)
salir	sari	valor, precio
se	etxe	casa
sel	zelain-a	prado o campo (celtico)
seldar	seldor	tumba, pira
sen	zen	difunto
seru	zeru	cielo
sesan	zezen	toros
silabur	zilar	plata (celtibero)
sosin/un	zuzen	recto
su, subasa	su subasa	fuego
-ter	-ter	terminacion adjetival
ti	-tik	(sufijo) desde
tur	itur	fuelle
ucei	usain	olor agradable
ungi	ongi	bueno
unti	untzi	recipiente
ur	ur	agua
urudum	urtsu	acuoso

Harreman fonetikoak

- Bost bokaleko sistema oposizio fonologikoa: /a /, /e /, /i /, /o /, /u /.
- Ez dago [w], bokalaren aurretik.
- [1] amaieran ez egotea.

- Hitzaren hasieran ez dago dardarkaririk (r).
- Ez dago kontsonante oklusibo gehi dardarkaririk (“bra”) edo albokaria gehi bolakarekin (“cle”), ez antzineuskeran ez iberieran.
- Egitura silabikoa (C) – V da.
- (S): bi hizkuntzetan, C edozein kontsonante izanik, S txistukaria (s, z,...) edo (n, r) soinugile bat izanik, eta V bokal-nukleo bat (bokal edo diptongo beherakor batez osatua).
- Oposizio fonologikoan bi fonema errotiko daude. Proposatu denez, batean dardarkaria da [f] eta bestean anitza [r], baina iberieraz duen balioa zehazteke dago.
- Iberieran bi txistukari daude, eta bi euskal txistugileen serieekin paralelizatzea proposatu da. Esan daiteke hizkuntza iberieraz eta euskeraz daogoen [s] soinu apikohobakaria, nahiko arraroa dela iberiar penintsulatik kanpo.
- ezpain-horzkaria ez izatea /f/eta ahostunak ere ez /v /.

Harreman morfoloژیkoak

- Etonimoak eta jentilizioak –tar atzizkiarekin, bai akitanieraz (“-tar” eta “- thar”) bai euskeraz (“-tar”, “-ar”).
- Genitiboak agian –n atzizkiarenkin.
- Pluralak agian –k atzizkiarekin.
- Ablatiboa agian –te atzizkiarekin.
- Iberieraren antzeko alternantziak (“-ildun/iltu-/iltur”) eta euskeraz (“egun/egu-/egur-”).

Harreman sintaktikoak

- Genitiboa aurrean kokatzea.
- Ordena substantiboa – adjektiboa

Hemen Joserren bi hizkuntzen arteko alderaketa. Behean ikusten denez, paralelismo batzuk daude ez soilik euskeraren eta iberieraren artean, baita akitanierarekin ere:

Harreman lexiko gehiago

- “Ilti/iltir” ILI/ILER “hiria” iberieraz “IRI” (<* ili) osagaiarekin ,euskeraz bezala.
- “Beles/bels” “Belex” akitanierarekin, bels “-arekin eta” beltz ” euskaldunarekin alderatu daiteke. Kontuan izan behar da X zeinua TS/TZ zeinurako erabiltzen zela adierazten duten zantzuak daudela eta X-ren erabilera hori Erdi Aroko euskal testu batzuetan ikuasi dela.
- “Ilhun” iluna euskeraz e “Ilunn-” akitanieraz, iberierazko “iltun” hitzarekin antzekotasuna du. Hala ere, iberieraz agian “iluna” ez du esan nahi.
- Iberieraz “-atin” akitanieraz bezala: “Dannadinnis” eta euskerazko “adin” hitzarekin lotuta daudela ematen du.
- “salir” agian iberieraz txanpon unitate bat da: “sari”. Horrek agian Mitxeleneak proposatutako (<* sa- Li) balioa kontzeptuarekin lotuta
- “ekiar/ekien” agian euskeraz bezala “egin”/”egian“ (“egin du”).

- “ebanen” agian “eraiki du” iberieraz, euskerazko “ibeni” hitzaren antzera (kokatu). – Velazak eta beste batzuek defendatzen dute “eban/ebanen” hitzak semea esan nahi duela, latinezko “filius” hitzaren baliokidea baina Untermann ez dago interpretazio horrekin ados.
- Iberieraren eta euskeraren arteko balizko bestelako antzekotasunak: “bizkar” (mendien atzeko alde edo alde altua), “argi” (argia, disdiratsua), “lagun” (laguna) edo “nabar” (iluna), baina argi geratu behar da ez dela ezagutzen iberiar baliokideen esanahia eta antzekotasun formalak baino ez daudela.
- Antroponimoak: batzuk oso antzekoak dira.
- “Enne-ges” izen iberiarra “Ennebox” akitanierarekin eta “Enneco” Erdi Aroko euskaldunarekin alderatu daiteke.
- “Talscu-bilos” iberiar antroponimoa “Tals- co” edo “Halsco” akitanierazkorekin.
- Iberierazko “biosildun”, akitanierazko “Bihoxus” hitzarekin.
- Iberierazko “Torsinno”, akitanierazko “Torsteginno” hitzarekin.
- Iberierazko “Borste”, akitanierazko “Borsus” eta euskerazko “bortz” (bost) hitzarekin.
- Iberierazko “Baiser”, akitanierazko “Baeserte” edo “Baisohtar” (<!?) hitzarekin. eta euskerazko “baso” (<;?) hitzarekin (basoa).

Bianako teserak

Erriberrin topatutako harria, zeinu iberiarrekin

<https://viana-digital-archive.blogspot.com/2015/08/reproduccion-de-la-tesera-del-cerdito.html>

Paleohiztegia

Hasiera
Egileak
Hiztegia zelan erabili
Nor garen
Lagundu nahi?

Hitza:

Hiztegia: Denak

Hizkuntza: Denak

Kokapena: Britainiera-Euskera-Iberiera (Angus)

Multzoa: Etruskera-Euskera-Gaztelera (Arnaiz-Alonso)

Mota: Euskera (Erroak) (Leza)

→ Bilatu

→ Zehatz bilatu

→ Garbitu

Zure laguntza garrantzitsua da

PAYPAL

edo

ES13 2095 0113 1091 1998 1655

Hizkuntza: Euskera (Erroak) (Naberan)

Kokapena: Euskera (Erroak) (Naberan)

Multzoa: Euskera (Erroak) (Naberan)

Mota: Euskera (Erroak) (Naberan)

Hizkuntza: Euskera-Frantsesa-Gaztelera (Abizenak) (Oihanburu)

Kokapena: Euskera-Gaztelera (Morvan)

Multzoa: Euskera-Gaztelera-Etab. (Jon Goitia)

Mota: Euskera-Gaztelera... (Erroak) (Jabi Goitia)

Hizkuntza: Euskera-Gaztelera: Abizenak (Mujika)

Kokapena: Gaztelera - Euskera (Juan Goitia)

Multzoa: Guantxera-Euskera-Gaztelera (Krutwig)

Mota: Iberiera (Erroak) (Naberan)

Hizkuntza: Iberiera-Euskera (Toponimoak) (G. de Humboldt)

Kokapena: Iberiera-Euskera-Gaztelera (Azkona)

Multzoa: Iberiera-Euskera-Gaztelera (Mateo)

Mota: Iberiera-Euskera-Gaztelera (Naberan)

Hizkuntza: Iberiera-Euskera-Gaztelera (Piquer)

Kokapena: Iberiera-Euskera-Gaztelera (Toponimia) (Bernat)

Multzoa: Iberiera-Euskera-Gaztelera (Toponimia) (Mateo)

Mota: Iberiera-Euskera-Katalana-Gaztelera (Jaquemot)

Hizkuntza: Iberiera-Gaztelera (La Guardia)

Kokapena: Iberiera-Gaztelera (Mascaray)

Multzoa: Iberiera-Gaztelera (Silgo)

Mota: Iberiera-Gaztelera (Toponimia) (Silgo)